

Já vím, že není normální
zapálit si svíčku
natáhnout se do peřin
a jenom tak si číst
Stát se na chvíli hrdinou
s úsměvem na líčku
mávat zbraní nad sebou
nepřátel kosíc

Hehehéj - jsem hrdina...

Jel jsem cestou necestou
po sněhu, vodě, písku
a pod klenbou nebeskou
bláznivě se smál
S dámou ba i s nevěstkou
půlil se o místo
- jednou Dona Quichota
na souboj vyzval

Hehehéj - jsem hrdina

V tom slyším něco na dvorku
znělo to jako v chlívků
pašíkovi kladivem
by ránu řezník dal
Vstal jsem rychle z postele
a zavřel tu knížku
svíčku zvednul nad hlavu
a trochu se bál

Hehehéj - jsem hrdina

Sešel schody točité
větrného mlýna
v záři tváře měsíce
venku někdo stál
Rosinanda řehtala
Sancho Panza zívnu
a Don Quichot zavolal:
"Pane - přijímám !"

Hehehéj - jsem hrdina
Hehehéj - je hrdina
- románu